

УДК 338.242.2

Н.Р. Гойняк

Львівський національний університет імені Івана Франка

**СУЧАСНІ МЕТОДИ ОПТИМАЛЬНОГО УПРАВЛІННЯ СУБ'ЄКТАМИ
ГОСПОДАРЮВАННЯ**

N.R. Hoynyak

**ACTUAL METHODS FOR OPTIMAL MANAGEMENT OF ECONOMIC
ENTITIES**

На сьогоднішній час, в умовах динамічного економічного розвитку для підвищення рівня конкурентоспроможності, стабільності, ефективності та продуктивності підприємства необхідно використовувати прогресивні підходи у сфері управління суб'єктами господарювання. Аналіз існуючої практики господарювання на підприємствах індустріально розвинутих країн показує, що для прийняття рішень щодо організації виробничого процесу широко застосовують методи оптимального управління.

Під “управлінням” розуміють сукупність процесів, що забезпечують підтримку системи в заданому стані і переведення її в новий стан шляхом організації і реалізації цілеспрямованих керуючих впливів [3]. Теорія оптимального управління, в свою чергу, досліджує властивості траєкторій будь-яких динамічних систем, що є оптимальними за обраним критерієм, наприклад, за швидкодією, мінімізацією витрат та затрачених ресурсів на виробництво готової продукції, максимізацією коефіцієнта завантаження обладнання, підвищення ефективності функціонування систем тощо.

Серед сучасних методів оптимального управління підприємством виділяють наступні:

- оптимальне управління ресурсним забезпеченням;
- оптимальне планування діяльності підприємства;
- оптимізація структури капіталу;
- впровадження інноваційних технологій в управління підприємством [2, 3, 4].

Від кількісного та якісного забезпечення ресурсами, від рівня менеджменту ресурсним потенціалом залежить можливість отримання і підтримки конкурентних переваг суб'єкта господарювання, які своєю чергою, є фактором забезпечення ефективності діяльності будь-якого підприємства.

Також важливу роль в оптимальному управлінні відіграє планування, за допомогою якого визначають траєкторії розвитку підприємства в довгостроковому періоді, перспективи ведення виробничої діяльності в короткостроковому періоді, вирішення поточних завдань підприємства, ефективне використання його основних виробничих фондів, промислово-виробничого персоналу та матеріальних ресурсів.

Головним важелем для забезпечення стійких конкурентних переваг суб'єктів господарювання стає щораз ширше використання можливостей інноваційних технологій, яке сприяє комплексності управління економічним об'єктом. За допомогою інноваційних технологій підвищується якість управлінської діяльності і, як наслідок – вдосконалення форм і процесів управління.

Отже, з викладеного вище можна зробити наступний висновок: для ефективного функціонування підприємства та його сталого розвитку доцільно здійснювати оптимізацію усіх процесів, що дозволяє знизити значні фінансові витрати, необхідні для забезпечення високоякісного управління підприємством.

Література:

1. Вовк В.М. Моделювання організаційних процесів у підприємстві : монографія. /В.М. Вовк, С.С. Прийма, І.М. Шиш. – Львів : ЛНУ імені Івана Франка, 2011. – 334 с.
2. Геселева Н.В. Оптимальне управління підприємством як запорука його конкурентоспроможності / Н.В.Геселева, О.В.Діброва// Вісник КНУТД, 2012. – №4. – С. 186-192
3. Рамазанов С.К. Сучасні інноваційні технології – основний ресурс ефективної діяльності економічних суб'єктів / С.К. Рамазанов, Т.О. Віткова // Бізнес інформ, 2012. – №4. – С. 81-83.
4. Смачило І.І. Оптимальне управління ресурсним забезпеченням виробничого підприємства / І.І. Смачило // Вісник НУ “Львівська політехніка”, 2009. – № 647. – С. 208-212.

УДК 658: 330.131

С. В. Гринчуцька

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

МЕХАНІЗМ ДІАГНОСТИКИ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

З ВРАХУВАННЯМ РИЗИКУ

S.V. Hrynychutska

MECHANISM OF DIAGNOSTICS OF ACTIVITY OF ENTERPRICE

TAKING INTO ACCOUNT A RISK

Ринкові умови господарювання формують високі вимоги до оцінки діяльності господарюючих суб'єктів. Особлива увага приділяється підприємству як первинній і провідній ланці економіки держави.

Ефективність діяльності підприємства та стабільність його фінансово-економічного стану забезпечуються перш за все внутрішніми факторами: рівнем і якістю функціонування провідних бізнес-процесів. Управлінські